

РЕШЕНИЕ

№ 7606

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8582** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. Д., подадена чрез процесуален представител адв. Т. И. М. срещу РЕШЕНИЕ от 17.08.2022г. на СРС, НО, 18-ти състав, постановено по нахд № 20983/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че не е установено възникването на твърдяното ПТП, като изводите на съда в обратния смисъл се базирали единствено на показанията на свидетеля М. М., които били противоречиви и не съответствали на писмения доказателствен материал. Не е била допусната исканата авто-техническа експериза, посредством която да се установи дали в действителност има щети по автомобилите, вследствие на ПТП, какъв е бил неговия механизъм, има ли данни за участие на касатора в него. Дори и хипотетично, да е възникнало ПТП, деянието следвало да се квалифицира по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, а не по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП. Посочва се, че нарушението представлява „маловажен“ случай по чл.28 ЗАНН. Касаторът твърди още, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, защото не са били изложени обстоятелства за настъпило ПТП и причинени от него имуществени вреди, като липсвало пълно съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 18-ти състав по нахд № 20983/2018г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 18-4332-021077/31.10.2018г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР или алтернативно да се върне делото за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, не изпраща процесуален представител в проведеното открито съдебно заседание на 11.11.2022г. и не е депозирал писмен отговор по основателността на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 17.08.2022г., постановено по нахд № 20983/2018г. на СРС, НО, 18-ти състав е потвърдено наказателно постановление НП № 18-4332-021077/31.10.2018г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на С. Д. Д.: 1. на основание чл.179, ал.2 във вр. ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 200.00 /двеста/ лева за извършено нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП; 2. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 100.00 /сто/лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 2 /два/ месеца.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Ц. Х. Ц., свидетелите Е. З. П., С. А. Д. и М. К. М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Прието е било и заключение на съдебно-оценителна експертиза, изготвена от вещото лице Д. Г. К.-Н.. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че при провеждане на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършването на деянията по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП, които не представляват маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Констатирано е било, че на 21.07.2018г. в [населено място], по [улица]с посока на движение към [улица], С. Д. Д. е управлявал лек автомобил марка „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] . Поради извършена маневра отклонение на дясно по платното за движение е реализирал ПТП с лек автомобил марка „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което напуска мястото на произшествието, като не уведомява компетентните органи на МВР. В тази връзка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 0667911/17.09.2018г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 18-4332-021077/31.10.2018г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което касаторът е привлечен към административно наказателна отговорност за извършени от него деяния по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3,

б“в“ от ЗДвП. С. Д. Д. е санкциониран с глоби съответно в размер на сумата от 200.00 /двеста/ лева и 100.00 /сто/ лева, както и е лишен от правото да управлява МПС за срок от 2 /два/ месеца.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

От съдържанието на АУАН № 0667911/17.09.2018г. и НП № 18-4332-021077/31.10.2018г., съдът приема, че актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на нарушенията по чл. 25, ал. 1 и чл.123, ал.1, т.3, б“в“ от ЗДвП и обстоятелствата, при които същите са намерили проявление в обективната действителност, имайки предвид липсата на доказателства за причинено ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Съгласно легалната законова дефиниция „пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В АУАН и НП не са изложени никакви факти за причинени имуществени вреди, а доказателства за наличието на такива по лек автомобил марка „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] и/или лек автомобил марка „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] не са събрани и във въззивното производство. Заключение на вещото лице Д. Г. К.- Н. относно размера на щетите е хипотетично, тъй като снимковия материал върху което то се гради, по никакъв начин не удостоверява, че се отнася до лек автомобил марка „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Констатираната непълнота при словесното описание на обвинението в АУАН и издаденото, въз основа на него НП не би могла да бъде запълнена от анализа на доказателствения материал, тъй като е рефлектирала неблагоприятно върху гарантираното от закона право на защита на С. Д. Д. да узнае параметрите на претендираната спрямо него юридическа отговорност. Допуснатото съществено процесуално нарушение представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Същевременно нито в АУАН, нито в наказателното постановление е налице изложение с думи дали от „ПТП“ има или няма настъпили имуществени вреди, какви са тези вреди, не е посочено дали има или няма съгласие между участниците в „ПТП“ относно обстоятелствата, при които то е настъпило. Горезложеното показва, че и по отношение на второто нарушение с квалификация чл.123, ал.1, т.3, б“в“ ЗДвП липсват съставомерни факти в АУАН и НП и не са посочени обстоятелства, при които се твърди да е било реализирано това административно деяние.

Визираните нарушения са от категорията на съществените и винаги ограничават правото на защита на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да

разбере в какво го обвинява административно - наказващият орган и да организира по адекватен начин защитата си. В наказателното постановление се очертават пределите на административното обвинение и в него следва да се съдържат всички признаци от обективната страна на вменените нарушения. Липсата на твърдения в АУАН и обжалваното наказателно постановление за причинени имуществени вреди, води и до автоматично отпадане на задължението на С. Д. Д. да не напуска местопроизшествието.

И в АУАН от 17.09.2018г. и в НП от 31.10.2018г. не са отразени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното изложение не съответства на законовото изискване за пълно и обстойно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени- чл.42, т.4 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Формалността на административно-наказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното влече извод за наличие на допуснато нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателния акт. Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от събраните доказателствата в тази фаза, да се санират пороците на акта и да се извежда предполагаемата воля на органа, тъй като би се променил елемент от обективния състав на нарушението, за което наказващият орган е наложил наказание. Неспазването на така установените нормативни изисквания има за последица постановен при съществено нарушение на закона акт.

По съществуто на спора СРС, НО, 18-ти състав неправилно е установил, че НП № 18-4332-021077/31.10.2018г. е издадено в съответствие с материалния закон, защото от събраните и приети писмени и гласни доказателства, не може да се обоснове с категоричност извод, че С. Д. Д. е извършил административните нарушения по чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б.»в» от ЗДвП, поради което и незаконосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. По тези доводи и в заключение, решение от 17.08.2022г. на СРС, НО, 18-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът подлежи на разрешаване по същество, като се постанови цялостна отмяна на наказателния акт от 31.10.2018г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на касатора за възстановяване на направените разноски за двете инстанции, които представляват заплатено адвокатско възнаграждение за оказана правна защита от адв. Т. И. М. в размер на сумите от по 500.00 лева или в общ размер на 1 000.00 лева.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 17.08.2022г., постановено по нахд № 20983/2018г. на СРС, НО, 18-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП № 18-4332-021077/31.10.2018г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на С. Д. Д.:

1. на основание чл.179, ал.2 във вр. ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 200.00 /двеста/ лева за извършено нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП;

2. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 100.00 /сто /лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 2 /два/ месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] да заплати на С. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.4 сумата от 1 000.00 /хиляда/ лева на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.